

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUM	
FELVIZSGÁLT	1
KEZELÉS	
FELVIZSGÁLT	
ÉRTÉK	2012 -04- 02
PÉLDÁNY	
MELLÉKLET	
FOLYÁS SZÁMA	31549/10
UTÓPÁTON	

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
Kfv. VI. 39.084/2011/8. szám

A Kúria a dr. Vaskó László (Dr. Vaskó Ügyvédi Iroda, 4400 Nyíregyháza, Korányi Frigyes u. 12.) ügyvéd által képviselt Tiszavasvári Város Önkormányzata (4440 Tiszavasvári, Városház tér 4.) I.r., Tiszavasvári Általános Iskola (4440 Tiszavasvári, Ifjúság út 8.) II.r. felpereseknek a dr. Gregor Katalin jogtanácsos által képviselt Egyenlő Bánásmód Hatóság (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perben, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott a dr. Farkas Lilla (1093 Budapest, Lónyai u. 34.) ügyvéd által képviselt Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyermekeknek Alapítvány (1093 Budapest, Lónyai u. 34.) beavatkozó, a Fővárosi Bíróság 2011. február 7-én kelt 8.K.31.549/2010/6. számú jogerős ítélete ellen az I-II.r. felperesek által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem, az alperesi beavatkozó által Kfv.3. alatt benyújtott csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 8.K.31.549/2010/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperesek, az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét fejenként 30.000 (harmincezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Tiszavasváriban 2007. június 30-ig három önálló oktatási intézmény működött. Ezeknek az oktatási intézményeknek az

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

összevonásával 2007. július 1-jén jött létre a II.r. felperes, amelynek fenntartója az I.r. felperes. Az oktatási intézmények összevonását követően is a II.r. felperes három iskolai egységben működött. A Búdi telepen élő romák a Vasvári Pál iskolai egységben, a Széles úti telepen élő romák a Pethe Ferenc iskolai egységben tanultak, mert lakóhelyükhöz ezek az iskolai egységek voltak legközelebb. A város központjában lévő Kabay János iskolai egységben elvéve tanultak roma gyerekek. Ebben az iskolai egységben volt a hátrányos helyzetű és a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók arányszáma a legalacsonyabb a másik két iskolai egységben tanulókhoz képest.

Az alperesi beavatkozó (továbbiakban: beavatkozó) közérdekű igényérvényesítés keretében a 2009. június 3-án érkezett kérelmében az egyenlő bánásmód megsértése miatt eljárást kezdeményezett az alperesnél. Állította, hogy a felperesek megsértették az egyenlő bánásmód követelményét, kb. 350, de pontosan meg nem határozható számú roma gyerekekkel szemben a közoktatás területén. A kérelem szerint a sérelmezett szegregáció, jogellenes elkülönítés az iskola épületei közötti szinten több éve fennáll és az I.r. felperesnek egy alapítvánnyal megkötni tervezett közoktatási megállapodása az egyenlő bánásmód sérelmének közvetlen veszélyét eredményezi, mivel fenntartaná ezt az állapotot. A megállapodás-tervezet szerint a Pethe Ferenc iskolai egységben oktatott roma gyerekeket a Magyarországi Magszter Alapítvány (a továbbiakban: alapítvány) részére ingyenes használatába átadott iskolai épületrészben helyeznék el. A beavatkozó tudomása szerint a Pethe Ferenc iskolai egység főépületének egyik felébe - az alapítványi iskola által használt részbe - csak romák járnának, míg a másik szárnyban többségében nem roma gyerekek tanulnának. A beavatkozó csatolta a Tiszavasvári Város Önkormányzata által 2007. évben készítettett Közoktatási Esélyegyenlőségi Helyzetelemzés elnevezésű dokumentumot, amely adatokat tartalmazott az egyes iskolai egységekben tanuló hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű tanulók arányára.

Az alperes az eljárást megindította, és nyilatkozattételre hívta fel a felpereseket. Az I.r. felperes nyilatkozatában közölte, hogy 2009. május 4-én rendkívüli képviselő-testületi ülésen a képviselő-testület elfogadta a közoktatási megállapodást. Csatolt az I.r. felperes fenntartásában működő óvoda és iskola átszervezéséről egy közoktatási szakértő által készített szakértői véleményt. Továbbá arra hivatkozott, hogy az

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

iskola átszervezésével egyetértett a Tiszavasvári Város Kisebbségi Önkormányzata és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés Elnöke is. A II.r. felperes nyilatkozatában közölte a 2008/2009. tanévben tanuló diákok számát és az egyes iskolai egységekben a hátrányos helyzetű és a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók arányát.

Az alperes két ízben tárgyalás tartott, tanukat hallgatott meg, a tárgyalásokon iratok csatolására is sor került. Az alperes a lefolytatott bizonyítás eredményeként a 2010. február 19-én kelt EBH/461/1/2010. számú határozatával megállapította, hogy az I.r. felperes, mint fenntartó és a II.r. felperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy a Tiszavasvári Általános Iskolában iskolai egység, illetve osztályok szintjén etnikai kisebbséghez tartozás alapján jogellenesen elkülönítette a gyermekeket. Elrendelte a jogsértő állapot megszüntetését, továbbá a határozatnak hat hónapra történő nyilvánosságra hozatalát. Kötelezte a felpereseket esélyegyenlőségi intézkedési terv elkészítésére és a tervnek a hatóság részére való megküldésére, amely terv elkészítése során a felperesek pedagógiai szakmai szolgáltató intézmény, szakértő vagy más szakmai szervezet közreműködését kötelesek igénybe venni.

Határozata indokolása szerint a beavatkozó az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 20.§-a alapján jogosult volt a hatóság előtt eljárást indítani az alapító okiratának 4. és 5. pontjai alapján. Az Ebktv. 19.§ /1/ és /2/ bekezdése az általánostól eltérő, fordított bizonyítási kötelezettséget ír elő. A beavatkozónak kellett valószínűsítene, hogy a védett tulajdonsággal rendelkezőket hátrány érte és a jogsérelmek bekövetkeztekor ténylegesen vagy a jogsértő feltételezése szerint rendelkezett az Ebktv. 8.§-ában meghatározott valamely védett tulajdonsággal. Az alperes védett tulajdonságnak fogadta el az érintett tanulók nemzeti-etnikai kisebbséghez tartozását, roma származását. Hátrányként értékelte, hogy a beavatkozó hivatkozása szerint az érintettek etnikai hovatartozásuk következtében elkülönült épületekben, szegregált osztályokban tanulnak. Az alperes által megállapítottan az eljárás során beszerzett bizonyítékok - így az Alapítvány pedagógiai-művelődési programja, „A Cigányság helyzete Tiszavasváriban„ c. tanulmány, az I.r. felperes képviselő-testületének 2008. szeptember 16-án tartott rendkívüli nyílt üléséről készített jegyzőkönyv, valamint a tanúvallomások - egyértelműen bizonyították, hogy mind az I.r., mind a II.r. felperesnek tudomása volt a roma

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

származású tanulók magas számáról és a szegregáció tényéről. A rendelkezésre álló adatok alapján kizárta, hogy az elkülönítést a kisebbségi oktatás megszervezése indokolta.

A felperesek közös beadványban keresetet terjesztettek elő az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Eljárási kifogásként arra hivatkoztak, hogy a beavatkozó nem minősül az Ebktv. 18.§ /2/ bekezdése szerinti ügyfélnek, az Ebktv. 3.§ e/ pontja szerinti társadalmi és érdekképviselői szervnek. Érdemi jogszabálysértésként mind anyagi, mind eljárási jogszabályok megsértésére hivatkoztak. Keresetükben részletezték álláspontjukat.

Az elsőfokú bíróság az eljárási kifogás kapcsán megállapította, hogy a beavatkozó ügyféli jogosultsága nem vitatható, mert a korábban indított hatósági eljárások folytán a beavatkozó eljárási képessége az alperes előtt hivatalból ismert volt, így ez köztudomású tény, valamint több bírósági döntésből is megállapíthatóan a beavatkozó ügyféli jogosultságát elfogadták, mint közérdekű igényérvényesítésre jogosult társadalmi és érdekképviselői szervet.

Az elsőfokú bíróság a keresetben hivatkozott számtalan jogszabálysértés közül csak azt vizsgálta, hogy az alperes eleget tett-e tényállás-tisztázási kötelezettségének, az alperes megállapításai kellően alátámasztottak-e. Az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, mert sem a beavatkozó kérelme, sem az alperesi határozat nem konkretizálta, hogy a jogellenes elkülönítés pontosan mely időszakban állt fenn, mely iskolai egység és osztály vonatkozásában és a felperesek a terhükre rótt jogsértést milyen intézkedésekkel, mulasztásokkal követték el. Az alperes a határozata 17. oldalán felsorolta, hogy mely bizonyítékok támasztották alá a jogsértés megállapítását, de nem értékelte a tanúvallomásokot, hogy azokból mely tanúnyilatkozatokat értékelte a határozati megállapítások alátámasztására. „A cigányság helyzete Tiszavasváriban” című, 2007. évben készített tanulmány nem vitásan a szegregáció irányába mutatott, azonban nem derült ki a határozatból, hogy ez a határozat meghozatala időpontjában is fennállt-e. Nem tisztázott az sem, hogy a felperesek mulasztásához hogyan kapcsolódik az a hatóság által levont következtetés, hogy a felperesek tisztában voltak a roma népesség számával, speciális elhelyezkedésével, továbbá az sem, hogy a cigány tanulók iskolai sikertelensége miként hozható összefüggésbe a

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

felperesi intézkedésekkel vagy mulasztásokkal. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a hátrányos helyzetű, a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek cigány etnikumhoz tartozó gyermekekkel való azonosítása nem teljesen elfogadható, mert a halmozottan hátrányos helyzethez szociális ismérvek tartoznak.

A beavatkozó kérelmének vizsgálata kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az csupán feltételezéseket fogalmazott meg, így nem felelt meg az Ebktv. 19.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak. Az alperes vizsgálta az I.r. felperes és az alapítvány között létrejött közoktatási megállapodás tervezetét, vizsgálta az alapítványi iskolában tapasztaltakat, ennek ellenére abban viszont nem foglalt állást, hogy az alapítvány egy eleve szegregált egységet vett-e át, vagy az általa működtetett iskolában vált szegregálttá az oktatás, amely esetben az I.r. felperes felelőssége nem állapítható meg, mert az alapítványi iskolának az I.r. felperes nem fenntartója. A határozat adós maradt azzal is, hogy a beiratkozási lapok értelmezése körében miből vonta le következtetést arra, hogy az tudatos szülői akaratnyilvánításnak nem tekinthető.

Mindezek alapján a bíróság szerint az alperes nem tárta fel kellő pontossággal a tényállást, nem állapítható meg minden kétséget kizáróan, hogy a felperesek megsértették az egyenlő bánásmód követelményét, nem tisztázott, hogy megvalósult-e és mely időszakban a roma gyerekek jogellenes elkülönítése és terheli-e, továbbá mely okból ebben felelősség, mulasztás a felpereseket. Az a tény, hogy az alapítványi oktatási intézményben a nem emelt szintű képzésre roma gyerekek kerültek beíratásra, nem alapozza meg azt a következtetést, hogy az etnikai kisebbséghez tartozás alapján jogellenes elkülönítés történt. A bíróság hiányolta az alperes határozatából, hogy nem adott „útbaigazítást” arra, hogy a felperesek miként számolhatták volna fel vagy előzhették volna meg a spontán módon kialakult szegregációt, vagyis ezért az új eljárásban a bíróság megállapítása szerint nem nélkülözhető a felperes által indítványozott tanúk meghallgatása az etnikumhoz való hovatartozásukra, a beiratkozás körülményeire, a kisebbségi oktatásban való önkéntes részvételre.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte azzal, hogy a további bizonyítást kell lefolytatni, meg kell határozni, hogy mely konkrét intézkedések elmulasztása róható fel a felpereseknek és a

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

felperesek által indítványozott bizonyítást le kell folytatni.

A jogerős ítélet ellen a felperesek felülvizsgálati kérelmet, az alperes és a beavatkozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben kérték a jogerős ítéletnek az új eljárásra kötelező rendelkezésének hatályon kívül helyezését azzal, hogy az az Ebktv. 19.§ /1/ bekezdésébe ütközik. Az elsőfokú bíróság ugyanis megállapította, hogy a beavatkozó nem valószínűsítette az általa előadott körülmények fennállását, ezért nem volt helye az eljárás lefolytatásának és nem következett be az Ebktv. 19.§ /2/ bekezdése alapján a bizonyítási teher megfordulása. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33.§ /7/ bekezdése, a 362/2004.(XII.26.) Korm. rendelet 7.§-a alapján az ügyintézési határidő túllépésre került, és ugyan a hatóság felhívta a beavatkozót hiánypótlásra, a kérelme pontosítására, azonban erre nem került sor, így az ügyintézési határidőn belül az eljárást be kellett volna fejezni és jogszerűen csak az eljárás megszüntetéséről dönthetett volna hatóság, mivel a kérelmező a jogsértés valószínűsítési kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 221.§ /1/ bekezdésébe ütközően nem tartalmazza azt az indokot, hogy a jogsérelem valószínűsítésének elmaradása esetére milyen okból tartja indokoltnak az új eljárás lefolytatását.

Az alperesi beavatkozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az új eljárásra kötelezés tekintetében az indokolás megváltoztatását. Rendkívüli jogorvoslati kérelmében kifejtettek szerint a jogerős ítélet sérti az Ebktv. 10.§ /2/ bekezdését, 27.§ /3/ bekezdés a/ pontját, 19.§ /1/ és /2/ bekezdését, 7.§ /3/ bekezdését, 20.§ /1/ bekezdés c/ pontját, /2/ bekezdését, a Pp. 3.§ /5/ bekezdését és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem tartalma szerint a Pp. 206.§ /1/ bekezdését. Álláspontja szerint az I.r. felperes megrendelésére készült Közoktatási Esélyegyenlőségi Helyzetelemzésből egyértelműen nyilvánvaló, hogy a felperesek tudatában voltak az épület szintjén hosszú évek óta fennálló etnikai alapon történő jogellenes elkülönítésnek. Ennek a dokumentumnak a csatolásával kellőképpen valószínűsítette az egyenlő bánásmód

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

követelményének megsértését. Ez a dokumentum felperesi elismerésnek is tekinthető. Ez a bizonyíték és a tanuk vallomása alapján bizonyítást nyert, hogy az elmulasztott integráció képezte az eljárás megindításának alapját. A közoktatási megállapodás tervezet a kialakult helyzetet jogilag módosította. A 2008. szeptember 16-án tartott képviselő-testületi nyílt ülésen is elhangzott, hogy a szegregációt meg kell szüntetni, így a felperesek tisztában voltak a szegregáció fennállásával. A fizikai elkülönítés mértékét és szintjét az alperesi határozat 3. oldala a Helyzetelemzés dokumentum ismertetésével részletezte és a 10. oldalán indokolta a hátrányos helyzetű, a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók és a cigány etnikai származású tanulók közti szinte teljes átfedést. Hivatkozott arra, hogy az eseti döntések alapján a fizikai szeparáció fenntartása egyenlő a jogellenes elkülönítéssel, ez alól kimentést az etnikai kisebbségi oktatás megszervezése jelentette volna, azonban az alperes a határozata 18. oldalán foglalkozott azzal, hogy ilyen kimentési ok miért nem állt fenn. Hivatkozott arra is, hogy az alapítványi iskolában a modern pedagógiai módszerek bevezetése, életpálya modell kidolgozása és a szülőkkel való párbeszéd eszközével az I.r. felperes is élhetett volna, de ezt nem tette meg. Az elsőfokú bíróság által az új eljárásra adott útmutatás szerint a felperesi tanúbizonyításnak eleget kell tenni, így a cigány szülők tanúvallomása nélkül nem állapítható meg a szegregáció. Az elsőfokú bíróságnak ezt a bizonyítást előíró iránymutatása jogsértő, életszerűtlen és kivitelezhetetlen. A szülők tanúkénti meghallgatásától nem várható, hogy az megcáfolja az okiratokban foglalt adatokat, nyilatkozatokat, tényeket, jogsértést elismerő nyilatkozatokat.

Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme elkésett, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.6. számú végzésével hivatalból elutasította, a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben kifejtetteket a Kúria észrevételként értékelte. Az alperes észrevételében csatlakozva az alperesi beavatkozóhoz, kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a bíróság új eljárásra utasítását és az iránymutatás megváltoztatását. Hivatkozott arra, hogy a Közoktatási Esélyegyenlőségi Helyzetelemzés mint dokumentum konkrét adatokat tartalmaz arra, hogy a Pethe Ferenc iskolai egység Kossuth úti főépületébe járnak a nem roma gyerekek és a másik két épületben csak roma gyerekek tanulnak. Ez nem csupán valószínűsítette, de igazolta is az épületek szintjén fennálló etnikai alapon történő jogellenes elkülönítést. A tanulók iskolai egység és osztályszintű, évekre visszanyúló, az Ebktv. hatályba

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

lépésekor, 2004. január 27-én már fennálló elkülönítése megállapítható volt, a megállapítás alapját a felperes által csatolt nyilatkozatok, dokumentumok, tanulmányok és a csatolt iskolai kimutatások is alátámasztották. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta ezeket a bizonyítékokat, amelyek a jogsértő helyzet fenntartását támasztották alá. Mindezek alapján a szegregáció tényét a Pethe Ferenc iskolai egység épületrészében folyó oktatás tekintetében tényként és bizonyított adatként kellett elfogadni. Ezzel szemben a felperesekre háruló bizonyítási teher alapján a felperesek nem bizonyították azt a jogsértő helyzet már nem áll fenn. Így az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállás tisztázatlanságát és hagyta figyelmen kívül a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosa és az adatvédelmi biztos közös jelentésében foglaltakat, a statisztikai adatokat, a csatolt kimutatásokat, tanulmányokat, helyzetelemzést és a polgári jogi eseti döntésben foglalt ítélkezési gyakorlatot. Hangsúlyozta, hogy az alperesi hatóság hatáskörén túlmutat az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az alperes nem tárta fel milyen konkrét intézkedések elmulasztása volt felróható a felperesek terhére. Az alperes hatásköre csak annak megállapítására szorítkozhatott, hogy szegregáció történt-e.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet és csatlakozó felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes a Kfv.5. sorszámú beadványában, a beavatkozó a Kfv.7. sorszámú beadványában kérte tárgyalás tartását. A tárgyalás tartása iránti kérelmek előterjesztésére a Pp. 274.§ /2/ bekezdésében foglalt határidőn túl került sor, ezért tárgyalás tartására nem kerülhetett sor, a határidő elmulasztása miatt a Pp. 274.§ /2/ bekezdése alapján igazolásnak sincs helye.

Az alperesi beavatkozó csatlakozó felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint részben alapos, a felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Pp. 272.§ /2/ bekezdése és 275.§ /2/ bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatára, a felülvizsgálati kérelem és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében kerülhet sor.

A beavatkozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a kérelmében az Ebktv. 19.§ /1/ bekezdés a/ pontja szerint kellőképpen

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

valószínűsítette a Közoktatási Esélyegyenlőségi Helyzetelemzés dokumentum benyújtásával a hátrány bekövetkeztét, a közoktatási megállapodás tervezettel jogsértés fennállásának közvetlen veszélyét valószínűsítette és a b/ pont szerint kellőképpen valószínűsítette, hogy a jogsérelmet szenvedő csoport rendelkezett a védett tulajdonsággal. A beavatkozó csatolta a 2008.szeptember 16-án tartott képviselő-testületi nyílt ülés jegyzőkönyvét is, amelyben szintén elhangzott az a megállapítás, hogy a szegregációt meg kell szüntetni, így a felperesek és a képviselő-testületen résztvevők tisztában voltak a szegregáció fennállásával. E kijelentés alapján a kérelem kellőképpen valószínűsítést nyert és a hatóságnak ez alapján az eljárást meg kellett indítania, vizsgálva, hogy az egyenlő bánásmód követelményének megsértése megállapítható-e. Az Ebktv. 19.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak a beavatkozó eleget tett, a kérelem alkalmas volt az eljárás megindítására. Ezért az elsőfokú bíróság az ítélete 12. oldala utolsó bekezdésében és 13. oldal első bekezdésében tévesen és iratellenesen állapította meg, hogy a beavatkozó kérelme nem tartalmazott konkrétumokat, csupán feltételezéseket és így ebből következően - bár ezt az ítélet konkrétan nem mondta ki - az eljárás megindításának sem volt helye, illetve az eljárás megszüntetésének lett volna helye. Az elsőfokú bíróságnak ez a megállapítása egyébként ellentmondásban áll azzal, hogy vizsgálta a tényállás tisztázott volt-e, mert amennyiben a kérelem nem volt alkalmas az eljárás megindítására, akkor nem lett volna indokolt vizsgálni azt, hogy a tényállás tisztázott-e.

A beavatkozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmében megalapozottan hivatkozott - tartalma szerint - a Pp. 206.§ /1/ bekezdésének megsértésére, a bizonyítékok ésszerűtlen mérlegelésére. Az elsőfokú bíróság törvénysértően állapította meg, hogy az alperes a Két. 50.§ /1/ bekezdésében foglalt tényállás- tisztázási kötelezettségének nem tett eleget és ezért a határozat az érdemi felülvizsgálatra nem alkalmas. Az alperesi határozat abban a tekintetben valóban nem tartalmaz egyértelmű megállapítást, hogy a szegregáció mely időponttól állt fenn, azonban azt megállapította a határozata 19. oldalán, hogy az I.r. felperes egy szegregált iskolai egységet adott át az alapítványnak, azaz a szegregáció megvalósulását, továbbá a szegregáció tényét megállapította arra az időszakra, amely időszak alatt az I.r. felperes fenntartói jogai fennálltak a II.r. felperes iskolai egységei felett.
A határozat nem nevesíti, hogy a szegregáció konkrétan

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

melyik iskolai egységben valósult meg, azonban ez a határozatból és a csatolt bizonyítékokból kikövetkeztethető, továbbá a határozat azon megállapításából, hogy az I.r. felperes szegregált iskolai egységet adott át, megállapítható, hogy a határozat a szegregáció megvalósulását a Pethe Ferenc iskolai egységben állapította meg. Az időszak konkretizálásának hiányában is a csatolt bizonyítékok értékelésével a határozat indokolásával összefüggésben az állapítható meg, hogy az alperes a szegregáció fennállását folyamatosan fennállónak tekintette, a 2007. évet megelőzően is. A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által hiányolt lényegi tényállási elemek a határozatból kikövetkeztethetők, nincs akadálya a határozat érdemi felülbírálatának.

Az elsőfokú bíróság tévesen hiányolta a felperesekkel szemben elvárt intézkedések, mulasztások konkrét megjelölését, mert a szegregáció ténye megállapításán túlmenően a felpereseket terhelte az Ebktv. 19.§ /2/ bekezdése alapján annak bizonyítása, hogy milyen intézkedéseket tettek a szegregáció felszámolására, illetve annak igazolása, hogy a kimentés körében a kisebbségi oktatás akadálya a szegregáció megállapíthatóságának. Ebből következően az alperesnek nem volt kötelezettsége a mulasztás megjelölése. Az elsőfokú bíróság törvénysértően írta elő a felperesek által indítványozott cigány származású szülők meghallgatását az etnikumhoz való hovatartozásra, a beiratkozás körülményeire, a kisebbségi oktatásban való önkéntes részvételre. Ilyen bizonyítás nem szükséges a szegregáció megállapításához, mert az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy nem csak a jogellenes elkülönítést közvetlenül kialakító intézkedés jogellenes, hanem az elkülönítés fenntartása is, amely megvalósulhat valamely magatartással, cselekvéssel vagy mulasztással vagy valamely gyakorlat fenntartásával. A szegregáció megállapításához nem szükséges annak bizonyítása, hogy az adott személy a kisebbséghez tartozik, hanem - ahogy arra az alperes helyesen utalt - a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosa és az adatvédelmi biztos közös javaslatában foglaltak szerint elegendő az adott etnikumhoz tartozás feltételezésére az elsődleges szempontok közül két szempontnak a fennállása.]

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperes határozatának érdemi felülvizsgálatára a tényállás tisztázatlansága miatt nem kerülhet sor, ezért az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontja miatt nem vizsgálta a felperesek keresetében

Kfv.VI.39.084/2011/8.szám

foglalt és állított további jogszabálysértéseket.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak a felperesek kereseti kérelmeiről döntenie kell azzal, hogy az Ebktv. 19.§ /1/ bekezdése és a Ket. 50.§ /1/ bekezdése nem került az alperes eljárása során megsértésre.

A Kúria a felperesek, az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a Pp. 275.§ /5/ bekezdése alapján csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróságnak kell döntenie.

Budapest, 2012. március 20.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kozma György sk. bíró

A kiadmány hitelével

Kalud
bíróági írnok

